

સલામી સવારની.. ભાગ્યશાળી 'ગાંધીનગર' આગાહી થાય તો છે! ધોધમાર નહીં, છતાં ઝરમરીયો થાય તો છે! થાય તો છે! સકારી દિવાસ ને વરનો જેવો - આંખ, જેમ ધરતીને ભીની રાખવા થાય તો છે! (લખ્યા તા. ૧૫/૮ રવિવાર)

સુપ્રભાતમ્ સુરેષ પ્રા. ભટ્ટ 079-23226251

ટેવાઈ ગ્યો છે ! વિવિધ દબાણોથી - મેહુલો પણ!! (ભદાં દબાણ સકીય) કર્યા મેં મ્હાત - અનેક ગણતંત્રો - 'કોરોના' તો થું !! (ગૃહમંત્રી 'ફરી' સક્રિય)

ચિંતન નવસ્ય વિનયો મૂલં વિનય: શાસ નિશ્ચયાત્ ! વિનયસ્યેન્દ્રિયજયસ્તદ્યુક્તા: શાસ પુચ્છતિ !! ઉપરોક્ત શ્લોક સંસ્કૃતસુભાષિત ભાંડાગારમાંથી લેવામાં આવેલ છે. નીતિનું મૂળ, અર્થાત નીતિ પ્રાપ્તિનું કારણ વિનય છે. (વિનયી ને જ નીતિ પ્રાપ્ત થાય છે) પણ જેને શાસ્ત્રોનો અભ્યાસ કર્યો હોય. વિદ્વતા પ્રાપ્તિ થઈ હોય તેને જ વિનયથી પ્રાપ્તિ થાય છે. વળી જે લોકો એ તપ અને સાધના દ્વારા ઈન્દ્રિયો પર વિનય મેળવ્યો હોય, જિતેન્દ્રિય થયા તેમને જ વિનયની પ્રાપ્તિ થાય છે. પરંતુ જિતેન્દ્રિય કેમ થવાય? શાસ્ત્રજ્ઞાનથી જ જિતેન્દ્ર થવાય છે. વિદ્યાથી જિતેન્દ્રિય, જિતેન્દ્રિયથી વિનય, વિનયથી નીતિ અને નીતિમય જીવન દ્વારા પરમ જ્ઞાન પ્રાપ્ત થાય છે. જેને દિવ્યજ્ઞાન પ્રાપ્ત થયું છે એ વ્યક્તિના જીવનની પૂર્વ શરતોએ હોય છે તે સંપૂર્ણ સંયમી જીવન જીવવાનું હોય, આવો સંયમ વિદ્યા દ્વારા પ્રાપ્ત થાય છે અને જે વિનયી - વિવેકી હોય એવા શિષ્યો જ વિદ્યા પ્રાપ્ત કરી શકે છે.

- સુવિચાર મન મજબૂત રાખી કાયમ આનંદમાં રહેવું, ધારીએ તો ગમે તે સંજોગોમાં પણ રહી જ શકાય છે. મન નબળું પડે તો સર્વ વાત સુખ હોય તો પણ દુ:ખ થઈ શકે છે - ગાંધીજી
- પરીક્ષાનું 'રિઝલ્ટ' કોણ આપે છે? આપણું જ લખેલું, તેનું જ આ રિઝલ્ટ આવે છે - આસસૂર
- વૃદ્ધ મુખનું સૌંદર્ય એટલે દેવસ્થાનના દીપકનું તેજ - સંત જોસેફ
- ગુરુ અને શિષ્યનું મિલન એ અરણી મંથન જેવું છે, જ્ઞાન એ અગ્નિ જેવું છે, એ શિષ્યના હૃદયમાં સૂતેલું છે અને ગુરુએ તેને જગાડવાની છે - ઝઘવેદ
- કેળવણી એટલે સુખમાં ઘરેલું અને દુ:ખમાં દિવાસો - એરિસ્ટોટલ
- જે પવન વાવશે તે વાવાઝોડું લણશે - ભાઈભલ
- આજનું ઔષધ : દસ ગ્રામ ધાણામાં ત્રણ ગ્રામ સુંઠ ઉમેરી ઉકાળો બનાવી તેમાં મધ ઉમેરી નવશેકું પીવાથી તાવ મટે છે (સંકલન : દીપક વી. બોશરા)

બોધકથા એકવાર એક લશ્કરી અધિકારીની નિયુક્તિ બોર્ડરની નજીક રણ વિસ્તારમાં થઈ. તેમના પત્નીને પણ લશ્કરના કન્ટોનમેન્ટમાં રહેવા જવું પડ્યું. એક જ મહિનામાં પત્ની ધૂળ અને ગરમ લૂથી કંટાળી ગયા. શહેરી માહોલમાં ઉછરેલા એ મહિલાને ત્યાંના સ્થાનિક અધિકારીઓનો સાથ પણ પસંદ ન હતો. તેઓ ત્યાંના બહેનોને ધણા અને ગમરા સમજતી હતી. દુ:ખી થઈને તેમણે પોતાના માતા-પિતાને પત્ર લખ્યો અને જણાવ્યું કે અહિંયા જીવન ખૂબ તકલીફોથી ભરેલું છે. આ બધાથી મુક્તિ પામવા તેઓ પિયર આવવા માંગે છે અને છેલ્લે એક વાક્યમાં લખ્યું "અહિંયા રહેવા કરતા જેલમાં રહેવું સારું છે." પિતા પોલીસ ઓફિસર જેવર હતા. તેમણે દીકરીને પત્રમાં બે વાક્યો લખ્યા. 'બે કેડીઓએ એક સાથે જેલની બહાર જોયું, પરંતુ એક જણે આકાશમાં તારા જોયા અને બીજાએ જમીનમાં કિચક અને કાંટા જોયા.' આ કાળજી વાંચીને મહિલાને લાગ્યું કે પિતાએ એ જ લખ્યું છે. તેણે સ્થાનિક લોકો સાથે હળવા-મળવાનું શરૂ કરી દીધું. સ્થાનિક મહિલાઓની ભરણ-ગૂંચણ, મોતીકામ, માટીકામ વગેરે પ્રવૃત્તિઓ જોઈ. સ્થાનિક લોકોની રહેઠીકરી જોઈ. પેસાથી તેમના માટીકામ અને મોતીકામના નમૂનાઓની ખરીદી કરી. ધીમેધીમે તે પોતાની ફરિયાદો ભૂલતી ગઈ. એ જ રણ હતું એ જ લોકો હતા. કશું જ બદલાયું ન હતું અસલમાં તેનું મન બદલાયું હતું. તેણે સ્વનિર્મિત જેલમાંથી બહાર જોઈને તારાઓ નિહાળ્યા અને પોતાની દુનિયાને પ્રકાશિત કરી દીધી. જૂની દુનિયામાં એણે અપનાવેલા નવા દૈનિકોષથી તે ખુશીમાં જીવવા લાગી.

કોરોનાના આતંક વચ્ચે મેઘરાજાની મહેર

એકની એક વાત વાગીવાનું કોઈને ગમે નહીં. કોરોનાનામથી જ હવે લોકો કંટાળી ગયા છે. એટલે ભલે ભારતે બ્રાહ્મિલ અને અમેરિકાના વિક્રમો વટાવીને 'કોરોના ક્રિંગ'નું બિરુદ મેળવી લીધું હોય પરંતુ હવે ભારતીય નાગરિકોને કોરોનામાં રસ નથી. ગુજરાતમાં શહેરો હવે ચેપગ્રસ્ત છે; રોજરોજ ન્યૂં નવા કેસ નોંધાયા રહે છે અને માણસખાઉ રાક્ષસની જેમ કોરોના રોજે રોજ એનો ભોગ મેળવીને જીંપે છે. સુરત, અમદાવાદ, વડોદરા અને રાજકોટ આવા ભોગ ધરતાં રહેતાં મહાનગરો બની રહ્યા છે. બીજી તરફ કોરોનાએ ગ્રામીણ વિસ્તારોમાં પ્રવેશ કરી લીધો છે. જો કે એનો આતંક અગાઉ જેટલો રહ્યો નથી. 'અનલોક' પ્રક્રિયા શરૂ થતાંની સાથે લોકો રોજિંદા કાર્યોમાં ઓટપ્રોત બની ગયા છે. મંદિરો ખૂલી ગયાં છે અને વૈષ્ણોદેવી જેવું તીર્થ પણ લોકોને આકર્ષી રહ્યું છે. 'સોશિયલ ડિસ્ટન્સ' અર્થાત 'દો જ

કી દૂરી' સાચવી શકાય એવી નથી તો આપણી સરકારી ઓફિસો પાસે ખુલ્લાશ કે નથી વાહનોમાં એટલું અંતર રાખવાની જોગવાઈ. એટલે માસ્કનો મહિમા વધી ગયો છે. ગુજરાતના મુખ્યમંત્રીએ વાહનમાં માસ્ક વગર બેઠેલા ઉત્તર ઉપરાંત વાહન ચાલકને પણ દડિત કરવાનો નિર્ણય લીધો છે. આ નિર્ણય ખરેખર આવકારદાયક છે. વાહનચાલક પોતે જ ધ્યાન રાખશે કે એના વાહનમાં માસ્ક વગરના પેસેન્જરને પ્રવેશ ન મળે. એવું જ અંર કન્ડિશન મોલની બાબતમાં સમજવું. આટલા આકરા આદેશો છતાં એનું પાલન કેવું અને કેટલું થશે તે પ્રશ્ન જ રહે છે. પ્રજાને મોઢે સૂંઘાં બાંધીને ફરતું નથી ગમતું પણ પ્રશ્ન જીવનમરણનો છે. કોરોનાને હાંકી કાઢવાના હકલા પડકારા શમી ગયા છે. ખુદ વડાપ્રધાન પણ કહેતા થયા છે કે આપણે કોરોના સાથે જીવવાનું છે, એનાથી એક સલામત અંતર રાખીને અને આરોગ્યના નિયમોનું પાલન કરીને કોરોનાકાળમાં મેઘરાજાએ મહેર કરી છે તે ખેડૂતો માટે મોટી આશીર્વાદરૂપ ઘટના છે. અસુક શહેરો અને વિસ્તારોમાં અતિવૃષ્ટિથી નુકશાન જરૂર થયું છે, પરંતુ એકંદરે સારો વરસાદ હંમેશાં સુખદ જ રહેતો હોય છે. ઉત્તર ગુજરાત અને કચ્છ સામાન્ય રીતે ઓછા વરસાદવાળા વિસ્તારો મનાતા રહ્યા છે. મેઘરાજાએ આ બેઉ પ્રદેશોને ભીંજવ્યા છે અને રીઝવ્યા છે. કેમકે છલકાયા છે એટલે પીવાના પાણીનો પ્રશ્ન ઉકેલાઈ ગયો છે. કોરોનાકાળમાં ખેડૂતોને ખેતરોમાં જવાની છૂટ હતી એટલે ખેતીની આવક અકબંધ રહેશે. અલબત્ત, મોટા ખેડૂતોને હિજરત કરી ગયેલા મજૂરોની ભારે ખોટ વરતાતી રહી અને કેટલાકને મજૂરી મોંઘી પણ પડી. પરંતુ મોટું નુકશાન તો ચીન સાથેના

પૃથુષણ પર્વના મંમના - તત્વના - સત્વના દીવડા પ્રગટે ને અજવાળા રેલાય છે

પૃથુષણ પર્વ નિમિત્તે આપને અમારી સંસ્થામાં પ્રવચન માટે આવવાનું છે, વિષય કયો હશે? 'ગુજરાત યુવક કેન્દ્ર પ્રેરિત ધર્મ જાગૃતિ કેન્દ્ર આયોજિત પૃથુષણ વ્યાખ્યાનમાળા સંદર્ભે પુણ્યો અને અનાયાસ કહ્યું 'અપૂર્વ અવસર - પૃથુષણ...' 'પાંચેક વર્ષ થયા... પૃથુષણ પર્વના એ વ્યાખ્યાનને... આજે અનાયાસ સ્મરણ થયું કારણ કે પૃથુષણ પર્વ આનું...' આપણને માનવ તરીકે નાગરિક ધર્મ - માનવ ધર્મ - રાષ્ટ્ર ધર્મની સાચી સમજ આપતી આવી વ્યાખ્યાન માળાઓ ઉત્તમ માનવના સર્જનમાં મહત્ત્વનું પ્રદાન કરે છે. લોકોનો શબ્દ પ્રભેષણ છે, ને સંસ્કૃતમાં પરિ + ઉપણા... પરિ એટલે નિકટ અને ઉપણા એટલે રહેવું. આત્માની - ચૈતન્યની નજીક રહેવાનું પર્વ તે પૃથુષણ. આ પૃથુષણ પર્વ અપૂર્વ અવસર કેમ બને એની સીધી-સાદી રોજિંદા જીવનમાં આચરણમાં મુકાય એવી વાતો ત્યારે કહી હતી તે અહીં લખી રહ્યો છું. પૃથુષણ અપૂર્વ અવસર છે એનું પ્રથમ કારણ એ છે કે શ્રવકને એ આત્માની નજીક લઈ જાય છે. સ્વ ચૈતન્યની ઓળખ કરાવે છે. શરીર અને આત્મા જુદા છે, શરીર જડ ને આત્મા અમર છે એની પ્રતીતિ કરાવે છે પૃથુષણ. ખુમાર બારાબંધકીએ લખેલો શેર આ સંદર્ભે સ્મરણમાં આવે છે. કિસી ઝુમ્મુશુદા કી તલાશ મેં, મેરી સારી ઉમર ગઈ, મગર ઈતેકાક તો દેખિયે, ના અપને દિલ બે નજર ગઈ. બીજું કારણ તે કે પૃથુષણ માનવને ભગવાન બનાવના ઉપાય બતાવે છે. પૃથુષણના દિવસો દરમિયાન કરેલા કર્મો - સાધના - તપ - સંયમ - દાનથી ભગવાન બની શકાય. તીર્થસ્ત્રો કેવા છે? શાંત - સૌમ્ય - સુંદર - ઉપકારી - પ્રેમાળ - ઉદાર... હવે આપણે પ્રભુ આત્મસંપાદ કરવા જાઈએ. જેન શાસ્ત્રમાં કહ્યું છે કે વસ્તુ સહારો ધર્મો અર્થાત વસ્તુનો સ્વભાવ એ જ એનો ધર્મ છે. આપણે વસ્તુ નહિ માણસ છીએ તો વિચારીએ આપણો સ્વભાવ શું છે?

પૃથુષણ અપૂર્વ અવસર છે તેનું ત્રીજું કારણ જીવદયા છે. હવાડા - પરબ - ગોશાળા - પાંજરાપોળ - પશ્ચીઓને યજ્ઞ-પુશ્યઓને રોટલી - ભૂખ્યાને અનાજ, સાધર્મિકને સહાયમાં તો જીવદયા હોવી જ જોઈએ. જરા બારીકાઈથી વિચારીએ તો પાંચ તિથિએ આપણે ત્યાં કામ કરનારાને કંઈક આપીએ, બીજું કંઈ નહિ તો રજા આપીએ, માનવતાના કાર્યો કરીએ, કોઈનો જીવ ન ખાઈએ, કોઈને સલાહો ન આપીએ એ પણ જીવદયા જ છે. ચોથું કારણ કે તે જાગૃતિ આણે છે. કલ્પસૂત્રના ૮ વ્યાખ્યાનો વાંચવાની પરંપરા છે. અવતાર માનવીનો ફરીને નહિ મળે, અવસર તરી જવાનો ફરીને નહિ મળે. આ સત્વના શબ્દોને આત્મસાત્ કરીએ. પ્રભુના દર્શન માટેની આ નીતિવાન - પ્રમાણિક - ઉદાર સહનશીલ - પ્રસન્ન થવાની જાગૃતિ કેળવીએ. પૃથુષણ અપૂર્વ અવસર છે તેનું પાંચમું કારણ કે તે સમયનું મૂલ્ય સમજાવે છે. આપણે અનુભવે છે, ઘડિયાળ સમય બતાવી શકે, બચાવી ના શકે. આમતેમ ભટકવામાં જિંદગીની એક પણ પણ બગડે નહિ તેનો ખ્યાલ રાખીએ... એક લખા નિર્ધારિત કરીએ ને એ દિશામાં સતત આગળ વધીએ. અપૂર્વ અવસર હોવાનું છઠ્ઠું કારણ તપશ્ચર્યા સાથે તપ સાથે આ પર્વ અનુસંધાન કરાવે છે. છઠ્ઠ - અહમ - આર્થવિલ - ઉપધાન... વગેરે વગેરે તપમાં શરીરને જોડવાથી મન-વચન-ક્રયામાં હકારાત્મક પરિબલો ગતિશીલ થાય છે. મનના વિકારોને નિર્મૂળ કરીએ એ પણ તપ છે. મોન પણ તપ છે ને વિવેકપૂર્ણ

અજવાળું - અજવાળું તુષાર જોઈ

ૐ સહ નાવવતુ । સહ નૌ ભુનક્તુ । સહ વીર્યં કરવાવહૈ ।

વર્તમાન સમય આપણી ભરપૂર કસોટી કરી રહ્યો છે. આપણે વ્યાકુળ છીએ, અને ખૂબ જ ઝડપથી આ વાઈરસથી દૂર થઈ જવા માગીએ છીએ. પરંતુ આ વિષમ પરિસ્થિતિને અધનામાં લઈને પણ જો શિક્ષણ માટે, તેની પ્રવૃત્તિઓ માટે કોઈ નવો વિચાર અભવમાં મૂકી શકાતો હોય, તો શિક્ષણ માટે આ પરિસ્થિતિ ચોક્કસ લાભદાયી સાબિત થશે. કારણ ખૂબ સરસ છે જ્યાં સુધી આપણે આપણા કમ્પેટ ઝોનમાં હતા ત્યાં સુધી શિક્ષા માટે આપણને નવા નવા ક્રાંતિકારી વિચારો તો આવતા હતા, પરંતુ આપણે તેના તરફ આપ આડા કાન કરી રાખતા હતા. આ તો આ અભ્યાસ પરિસ્થિતિ નિર્માણ થઈ તો આપણે શિક્ષણ માટે નવા આયામ વિચારવાના શરૂ કર્યાં. તેમાં પણ આ નવી શિક્ષણનીતિ આવી જેણે ભવિષ્યની ઉજ્જવળ યોજના તરફ વધુ ધ્યાનપૂર્વક કદમ પ્રણવ કર્યો છે. શિક્ષણમાં બે ડગલા આગળ ચાલવાની આવશ્યકતા તો છે જ પરંતુ સાથે સાથે બે ડગલાં પાછળ જઈને આપણી વૈદિક શિક્ષણનીતિને પાછી અપનાવવાની તથા તેને નવી દૈનિકી જોવાનો સમય પણ આવી ચૂક્યો છે. પ્રસિદ્ધ ટ્રસ્ટી માર્શલ મેક્કલેહાનની કેટલીક પંક્તિઓ અત્યારે યાદ આવે છે.

આપણે જે છીએ તેમાં પણ ન્યૂનતા લાવવા માટેનું શિક્ષણ થયું. વાસ્તવમાં તો વિદ્યાર્થી સુષ્ટિના સીધા સંપર્કમાં આવીને જ ઘણું જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરી શકે છે. જોન બ્રૂબેકર કહે છે કે: "Learning is unfolding of what was has been originally enfolded." શિક્ષણનું કાર્ય વિદ્યાર્થીની અંદર જે છે તેને અનાવૃત કરવાનું છે. પંચદશી નામક સંસ્કૃત ગ્રંથમાં લખાયું છે કે, અધીત્ય ચતુરો વેદાન સર્વશાસ્ત્રાયનકશ: । બ્રહ્મતત્ત્વ ન જ્ઞાનાતિ દર્વી સુપરસં યથા ॥ જેમ દાળ નીકાળવાના પાત્રને દાળના સ્વાદની ખબર નથી હોતી, તેમ જ ચાર વેદ અને બધા જ શાસ્ત્રો માત્ર વાંચી જનારને બ્રહ્મવિશે જાણ નથી થઈ જતી. શિક્ષણનો ઉદ્દેશ શું છે? શિક્ષણનો ઉદ્દેશ છે, વ્યક્તિના વિવેકને ઉજાગર કરવો. વિવેક વગરનું શિક્ષણ કેવી હોનારત સર્જે છે, તે આપણે આ કોરોનાકાળમાં જોઈ રહ્યા છીએ. માસ્ક લગાવવા માટે સરકારે એક પછી એક દંડ વધારતા જ જવો પડે છે. lockdownમાં પણ ડંડાવાળી કરવી પડી હતી. આ ભણેલા-ગણેલા લોકોના અવિવેકનું પ્રદર્શન નહોતું તો બીજું શું હતું! આ શબ્દોથી માહિતી અને સૂચનાઓની શતાબ્દી છે. આ ટેકનોલોજીના સમયમાં બધી જ માહિતી ખૂબ ઝડપથી મળી જશે. તે પણ વિશ્વવ્યાપી હશે. દરેક માહિતી દરેક વ્યક્તિ માટે ઉપલબ્ધ થશે. સ્મરણશક્તિનું એટલું બધું મહત્ત્વ નહીં રહે. પરંતુ મૂળ પ્રશ્ન એ છે કે શું આ સૂચનાઓ અને માહિતીનું આકલન કરવા માટે તેનો સાચો ઉપયોગ કરવા માટેનું શિક્ષણ આપવાની કોઈ વ્યવસ્થા આપણે ત્યાં છે? નથી. અને તે માટે જ જે મોબાઈલ ઈ-કન્ટેન્ટનો, માહિતીનો સૌથી મોટો સ્રોત બની શકે તે મોબાઈલ બાળકો માટે ખતરનાક બની ગયો. જે ઈ-કન્ટેન્ટના કોરોનાવાયરસથી બચવા માટે ઉપયુક્ત બની શકે. તેની જગ્યાએ કોરોનાની

નકારાત્મક સમાચારોની ભરમાર આપણને હતાશામાં લઈ જઈ રહી છે. સૂચનાઓનો ભંડાર આપણી પાસે ઉપલબ્ધ છે પરંતુ તેના ઉપયોગનો વિવેક નથી. શિક્ષણમાં આમૂલ પરિવર્તન લાવવું તે આજના સમયની સૌથી મોટી માંગ છે. થીંગડાં બહુ માર્યા રહ્યાં કર્યાં. હવે સંપૂર્ણ પરિવર્તન એ જ માત્ર ઉપાય છે. આ માટે આપણે યાંત્રિકતંત્રની સામે માનવીયતંત્રનો ઉપયોગ કરવો પડશે. હુમન ટેકનોલોજીનો ઉપયોગ પાઠ્યક્રમમાં પ્રાથમિક કક્ષાએથી જ શરૂ કરવો પડશે. આજના વિદ્યાર્થીને જો આપણે જ્ઞાનાત્મક આધાર નહીં આપીએ તો એ દિશામાં જ રહેશે. એનલાઈન એજ્યુકેશન દ્વારા છાત્રોને, વિદ્યાર્થીઓને આપણે મોબાઈલથી દૂર નહીં રાખી શકીએ તો મોબાઈલનો વિવેકયુક્ત ઉપયોગ તો શીખવી જ શકીએ. તેઓમાં આચારની આવશ્યકતા છે. વિદ્યાર્થીઓમાં શ્રમની પ્રતિષ્ઠા કરવી પડશે. માત્ર પુસ્તકો વાંચવા, વર્ગમાં બેઠા રહેવું, લેખિત પરીક્ષાઓ આપી દેવી તે પૂરતું નહીં રહે. વિદ્યાર્થીઓને ઊંઘવા, બેસવા, ચાલવા, ખાવા-પીવા, બોલવાની આદતો નવી પ્રકૃતિથી શીખવવી પડશે. તનની immune system શક્તિશાળી બનાવવા માટે વ્યાયામ અને રમતની વિભાવના શીખવવી પડશે, તે સાથે સાથે મનની immune systemને શક્તિશાળી બનાવવા માટે યોગાભ્યાસનો પણ પાઠ્યક્રમમાં સમાવેશ કરવો પડશે. આપણા પ્રધાનમંત્રીએ જે આત્મનિર્ભરતાનું સૂત્ર આપવાને આપ્યું છે. તે જન-જનમાં મસ્તિષ્કમાં અંકિત કરી દેવું હોય તો સ્વાવલંબન કેન્દ્ર, ગ્રામ

કેન્દ્ર, સ્વાભિમાનયુક્ત અર્થશાસ્ત્ર નો અભ્યાસક્રમ પ્રાથમિક કક્ષાએથી જ લાગુ કરવો પડશે. એક સુંદર સમાજ વ્યવસ્થાને બનાવવા માટે પરિવાર વ્યવસ્થા સુદૃઢ કરવી આવશ્યક છે. અને તે માટે નીતિવિષયક ગ્રંથોનો અભ્યાસક્રમમાં સમાવેશ કરવો પડશે. રામાયણ, મહાભારત, ગીતાને માત્ર ધાર્મિક પુસ્તકો સુધી મર્યાદિત ન કરતાં અભ્યાસક્રમમાં રાખીને વિદ્યાર્થીને તે ગ્રંથોમાં રહેલ નીતિ તત્ત્વ દેખાડવું પડશે. આ કોરોના-કાળમાં રામાયણ ધારાવાહિકને મળેલી અપાર સફળતા દર્શાવે છે કે આજની પેઢીને આ મહાન ગ્રંથો વિશે વિગતો નહીં આચાર અને વ્યવહારના પાઠ ભણાવવામાં આવશે તો એક સુસંસ્કૃત અને નીતિથી સમૃદ્ધ પેઢી આપણે બનાવી શકીશું. દરેક પરિવાર સ્વયં એક ગુરુજીવ બનાવ જોઈએ. અને માતા-પિતાને પ્રથમ ગુરુ માતાવાની આપણી પ્રાચીન વિભાવનાને પુન:સ્થાપિત કરવા માટે સ્વયં માતા-પિતાએ જ કમર કસવી પડશે. કારણકે આજે દરેક બાળક પોતાના ઘરમાં જ પૂરો વખત વિતાવે છે. હવે માતા-પિતા માટે પાસે એ જુદું આધ્યાસન નહીં હોય કે અમારો બાળક તો બહારથી જ કોઈ ખોટી વસ્તુ શીખી આવે છે. ફરી અહીંયા આચરણ જ કેન્દ્રમાં આવી ગયું. માતા-પિતા પોતાના આચરણથી જ બાળકને પરીણ રૂપે શિક્ષિત કરી શકે છે. એક સમાવેશી અભ્યાસક્રમની રચના કરવી પડશે જેમાં ગૃહવિજ્ઞાન, પ્રાથમિક આરોગ્ય, પ્રાથમિક આયુર્વેદિક અભ્યાસ, મનોવિજ્ઞાન, આગળ કહ્યું તેમ અર્થશાસ્ત્ર આ બધાનો અનુબંધ કરીને છાત્રોને ભણાવવું પડશે. આપણા પ્રધાનમંત્રી શ્રી નરેન્દ્ર મોદીએ આપણને કહ્યું કે "ગ્લોબલ" થવા માટે પહેલા "લોકલ" થવું પડશે. યાર્ડ સુનિએ તો સદીઓ પહેલા દ્વિઆચાર્ય શબ્દ સમજાવી દીધો હતો. આચાર ગ્રહણ કરવા કરાવે તે આચાર્ય. જે જ્ઞાનના વિષયોને સમ્યક રીતે પસંદ કરીને અથવા તો બુદ્ધિને સંચિત કરાવે છે. આ ધ્યાનમાં લેવા જેવી

વિચારચાત્રા ડો. જય ઓગા

એને તો સકારાત્મકતાની ઝોળી ખોલીને સર્જનના મહાસાગરમાં ડુબકીઓ મારવી હતી

સકારાત્મક વિચારો કરવાવાળા વ્યક્તિઓ ક્યારેય સમસ્યાઓ વિશે વિચારતા નથી. આવા વ્યક્તિઓ સમસ્યાઓના સમાધાનની સંભાવનાઓને વિકસીત કરવાની દિશામાં વિશ્વાસ રાખતા હોય છે. એ લોકો સફળતા, ક્ષમતા, યોગ્યતા અને કૌશલ્યનો ચતુષ્કોણ રચવાની તાકાતવાળા હોય છે. આના પરિણામે સંઘર્ષોનો સ્વીકાર, સમાધાન અને સામનો કરવાની ભૂમિકા ઘડાય છે. સકારાત્મક સૌચથી આત્મવિશ્વાસ બુલંદ થતો હોય છે. આત્મવિશ્વાસ વધવાથી સાહસ પેદા થાય છે. સાહસથી શક્તિ અને શક્તિથી મુશ્કેલ પરિસ્થિતિઓમાં માર્ગનિકળે છે. દરેક વ્યક્તિના જીવનમાં ઉતાર-ચઢાવ હોય છે. અસ્તિત્વ ટકાવી રાખવા અને સિધ્ધાંતો મુજબ આગળ વધવા સંઘર્ષનો સામનો કરવો પડતો હોય છે. સંઘર્ષો અને સમસ્યાઓમાં સકારાત્મકતા આત્મવિશ્વાસ પેદા કરવાનું શ્રેષ્ઠ કારણ બની જાય છે. આત્મવિશ્વાસ અવસરો અને સંભાવનાઓનું આસમાન છે. જગતભરમાં ખુબ વંચાયેલું અને વખણાયેલું પુસ્તક 'ધ સીક્રેટ્સની સીક્રેટ ફોર્મ્યુલા છે કે, આપણા પ્રત્યેક વિચાર આપણું ભવિષ્ય નિર્ધારીત કરવામાં મહત્વનો ભાગ ભજવે છે. સકારાત્મક વિચારો ન માત્ર કારકીર્દિ ઘડવામાં ઉપયોગી છે, બલકે અંગત જીવનમાં પણ પુલકીત બહાર લાવવાનું કામ કરતા હોય છે.

સકારાત્મકતાની વાત નીકળી છે ત્યારે કરોડો ટિલો ઉપર રાજ કરતા કલ્પનાશીલ ચિંતક અને લેખક આર. કે. નારાયણન યાદ આવ્યા વગર ન રહે. એમનું પુરુ નામ શશીપુરમ કિશ્નસ્વામી એવર નારાયણનસ્વામી. સકારાત્મક સૌચની મશાલ સમા નારાયણસ્વામી, ચેત્રઈના સ્કૂલ હેડ મારરના એક સામાન્ય પરિવારમાંથી આવ્યા છે. પિતાની નોકરીમાં વારંવાર બદલીઓ થતી એટલે નારાયણન બાળપણમાં દાદી અમ્મા પાસે રહીને ભણ્યા. ગણિત, ઇતિહાસ અને સંસ્કૃત નારાયણને દાદી પાસેથી શિખ્યા. બાળપણથી જ નારાયણને અંગ્રેજી સાહિત્યમાં વિશેષ રસ પડતો. સ્નાતક થયા બાદ એમની સકારાત્મક કલ્પનાઓને વાંચના શોખથી ખુલ્લું આકાશ મળી ગયું. અભ્યાસ પુરો કરી નારાયણને એક શાળામાં શિક્ષક તરીકે નોકરી કરવાનું શરૂ કર્યું. પરંતુ યુવા નાયરણના હૃદયમાં પડેલી સર્જનશીલતા ઉછળાવા મારીને કહેતી હતી કે 'આ ક્ષેત્ર હરગીલ તારુ નથી. હવે એને તો સકારાત્મકતાની ઝોળી ખોલીને 'ફીક્શન રાઈટીંગ'ના મહાસાગરમાં ડુબકીઓ મારવી હતી. 'ફીક્શન રાઈટીંગ'માં આનંદ કરવો હતો. શિક્ષકની નોકરીને 'ગુડબાય' કરીને નારાયણન ઘરે રહીને એમની કલ્પનાઓને કાળજી ઉપર ઉતારવા લાગ્યા. એમની પ્રથમ અંગ્રેજી નોવેલ 'સ્વામી એન્ડ કેન્ડડ' ૧૯૩૫માં પ્રકાશીત થઈ. ત્યાર બાદ ૧૯૩૮માં 'રિવાઈટ પ્રકાશક પ્રેક્ષામ ઝીને' નારાયણનની બીજી નોવેલ 'બેચલર ઓફ આર્ટસ પ્રકાશીત કરી. 'બેચલર ઓફ આર્ટસ' નોવેલ ઈંગ્લેન્ડમાં નારાયણને ખાસ્સી લોકપ્રિયતા આપી. પ્રકાશક ઝીનેને નારાયણનની અંગ્રેજી ભાષાએ ખૂબ પ્રભાવીત કરી દીધા હતા. દક્ષિણ ભારતના પારંપરિક એક ગામ 'માલગુડી'ની કલ્પના ઉપર આધારીત 'માલગુડી ડેચ'ની કથા એમણે લખી. 'માલગુડી ડેચ'ની સકારાત્મક ફીક્શન વિચારધારાએ દેશ અને દુનિયાના કરોડો લોકોના

હૃદયમાં સ્થાન મેળવી લીધું. આ નવલકથાના આધારે એ સમયમાં દુરદર્શન ઉપર 'માલગુડી ડેચ'જલ સીરીયલ પણ જબરૂ આકર્ષક જમાવ્યું હતું. જો કે એ પહેલાં આર. કે. નારાયણનના 'ધ ગાઈડલ ઉપન્યાસે ધુમ મચાવી દીધી હતી. એના ઉપરથી લીજન્ડરી કલાકાર દેવાને અને વલિદા રહેમાન અભિનિત ફિલ્મ 'ગાઈડલ બની હતી. ' લગતા હૈ આજ હર ઈચ્છાએ પુરી હોગી, પર મજા દેખો આજ કોઈ ઈચ્છા હી નહીં...હજ જેવા આ ફિલ્મના મશહુર સંવાદો નારાયણનની કલમમાંથી આવેલી સકારાત્મક વિચારધારાના બિંદુઓ હતા. આ ફિલ્મે દેવાને અને વલિદાની અદાકારી ઉપરાંત તેના કથાનક અને ધારદાર સંવાદોને કારણે ઘણી લોકચાહના મેળવી હતી. પરંતુ માલગુડીનું કાલ્પનિક ગામવું લોકોના ટિલો દિમાગ ઉપર છવાઈ ગયું હતું. નારાયણનની સકારાત્મક કરુણાસભર લેખનશૈલીથી વાંચકના હૃદયમાં કથાના ઘટના સ્પષ્ટો અને પાત્રો સજીવન થઈ જતાં. છ દાયકાના એમના જીવનમાં નારાયણને અનેક સન્માનો અને પુરસ્કારોથી નવાજવામાં આવ્યાં. એકથી વધુ વાર પ્રતિષ્ઠીત નવલ પુસ્તકાર માટે નારાયણની સકારાત્મક સૌચ ધરાવતા લખાણોને નોમિનેટ કરવામાં આવ્યા છે. 'ધ ટાઈમ્સ ઓફ ઈન્ડિયા' અખબારના પ્રથમ પાને ડાબે ખૂણે 'ધુ સેઈડ ઈટલ કાર્ટૂનેને કોણ ભુલી શકે? એના સર્જક આર. કે. લક્ષમણ, નારાયણનના

સગા ભાઈ થાય. ટીકાકારો હમેશા નારાયણનની કુશળી કરતા કહેતા હોય છે કે, એમની ભાષા અત્યંત સરળ હોય છે. ટીકાકારોની આ વાતની નારાયણન ઉપર બિલકુલ અસર નહોતી થતી. એ તો એમના સકારાત્મક વિચારોને કાળજી ઉપર ઉતારવામાં મસ્ત રહેતા. અંગ્રેજી ભાષામાં ભારતીય સાહિત્યની નીમૂનોએ દેશ વિદેશમાં હિંદુસ્તાનનું નામ ગુંજતું કર્યું છે. એમાં નારાયણન ઉપરાંત મુચ્છરાજ આનંદ અને રાજા રાવનો સમાવેશ થાય છે. જ્યારે વ્યક્તિના મનમાં નકારાત્મકતા હોય છે ત્યારે એના મોટા દુષ્પરિણામો આવતા હોય છે. અંદર પડેલી અચ્છાઈઓ બહાર આવી જ નથી શકતી અને પ્રતિભાનો નિખાર ક્યારેય આવી શકતો નથી. જ્યારે બીજી વ્યક્તિ સકારાત્મકતાના સહારે સ્વાભાવિક રીતે જ લોકો નજીક આવી સકારાત્મક સૌચ સાથે જોડાઈ જતા હોય છે. જ્યારે પણ નકારાત્મક વિચારો મન મસ્તિક ઉપર સવાર થઈ જાય ત્યારે નારાયણનની જેમ સકારાત્મક વિચારોને તેની સામે મૂકી દેવાથી આગળના રસ્તાઓ આપો આપ ખુલવા લાગે છે. તણાવ ઉભા કરતા વાતાવરણને શક્ય એટલી વહેલી તકે છોડવાની તૈયારી હોવી જોઈએ. શિક્ષકની સ્ટેબલ નોકરીમાં મ